

Hava fingið meiri lunda í ár enn teir hava fingið leingi

Tað er langt stóðani, at skúvoyingar hava fingið so frægt av lunda, sum teir hava fingið í ár. Eisini í Nólsoy er meiri fleygað í ár enn vanligt hesi seinastu árin. Men í tiltikna lundaplássinum, Mykinesi, hevur verið heldur lakari

ÁKI BERTHOLDSEN

–Hetta man vera tað fræga árið higartil í nítíárunum

Skúvoyingurin, Ólavur Skipagøta er ein iðin fleyg-

ingarmaður.

Hóast hann nú býr og arbeiðir í Havn, er vanligt, at hann leitar sær suður til Skúvoyar hesa árstíðina at taka lut í bygdarlívnum har.

Og hesa tíðina snýr ein fittur partur av bygdarlívnum seg um lundafleygið.

Og Ólavur Skipagøta letur væl at fleygingini í ár.

–Hetta man vera tað besta árið higartil í nítíárunum, sigur hann.

Fáa staðni eru tey so væl fyrri sum í Skúvoy, tí teir hava sessir upp á allar ættir so tað er altíð onkustaðni at fara við stongini, sama hvør ættin er.

–Men tað er kortini ikki tað stóra at fáa á høgættini.

–Okkum dæmar betri vesturættirnar, útnyrðing, útsynning og útsynning-sunnan. Vestan er ikki so góð, tí tá legst hann ofta við mjórka.

Ólavur sigur, at í ár hava skúvoyingar ligið um 200 lundar í miðal uppá dagin og tað er heldur meiri, enn

í góðveðrinum tús-dagin var Ólavur Skipagøta í Havn og seldi lunda í Vágss-botni – og tað stendur ikki at sleppa av við hann. Hann hevði næstan 700 lundar at selja og har var fólk allan dagin. Ólavur býr í Havn, men er fjóddur og uppvaksin í Skúvoy og hevur tí rætt at fleyga. Hann sigur, at í Skúvoy er hetta besta árið í nítíárunum til fleyg. Mynd: Álvur Haraldsen

vanligt hesi seinastu árin.

–Eg haldi ikki, at nakar í Skúvoy klagar um fleygingina í ár, leggur hann afturat

–Sjálvur fekk hann stívliga 650 lundar tann besta dagin og tað var eisini bestur dagur í oygni í ár.

Tilsamans heldur Ólavur Skipagøta, at skúvoyingar hava fleygað eina 7.000 -

8.000 lundar í ár.

–Tað er meiri enn tvær ferðir so nógv sum í fjør, sigur hann

–Lundin er í góðum standi, men unglundin er heldur rak. Men tað er onki nýtt, tí soleiðis hevur altíð verið.

Hann sigur, at pisurnar eru komnar væl undan í ár og at onki er at siggja deytt.

Sjálvboðin stovnsrækt
Tað er ikki sørt, at tað er kampur um sessirnar úti í Skúvoy.

Men tað merkir ikki, at tað tað bara er tann sterkasti sum vinnur og at bara teir, sum fara fyrst frá húsum, sum fáa teir bestu sessirnar.

–Fleygingin í Skúvoy er nokk so væl skipað. Vit hava sett ymsar fyriskipanir í gildi fyrri fleygingina.

–Men forskriftirnar eru eisini settar í gildi sum eitt slag av sjálvboðari stovnsrækt, tí lundin var sera illa fyrri seinnapartin í áttatiárunum og fyrst í nítíárunum.

–Alt, sum kom undan, fór fyrri skeyti og vit sóu ongarsildberar.

Annars var gamalt at byrja at fleyga á syftunsøku 2. juli.

–Men tað er bara blivið fyrr og fyrr, at menn eru farnir at fleyga og seinastu árin hevur ikki verið óvanligt, at byrja at fleyga á jóansøku.

–Tað hildu vit var nakað tíðliga. Tí hava vit avtalað, at 7. juli skal vera fyrsti dagur, sum loyvt er at fara at fleyga.

–Vit settu 7. juli til fyrsta fleygadag, tí lundin hevur verið so seinur á veg og vit hildu at tað gjørdi onki at fleygingin dró út, tí nú er tað ikki vinnuvegur hjá nokrum longur.

–Teir flestu fleyga bara til húsbúrs og so mikið, at teir fáa latið skyldfólki og teimum nærmastu burturav, og onkur selur eitt sindur, um nakað leypur av.

Ólavur sigur, at skúvoyingar hava harafturat avmarkað fleygingina soleiðis, at tað avtalað er, at ongin maður skal fara frá húsum fyrrrenn klokkan seks á morgni.

–So er loyvt at fleyga til klokkan seks á kvøldið, men tá skal so stongin leggjast inn.

–Hetta er ein sjálvboðin stovnsrækt, sum vit eru fegnir fyrri og sum allir taka undir við tað er ongin, sum tosar um at taka fyriskipanirnar av.

Og hóast tað er eitt sindur av kapping um sessirnar, er hetta ikki nakað, sum „oyðileggur“ dagin fyrri nakran.

–Allir menn duga sær

hógv. Tað verður tosað seg til rættis um sessirnar. Og hóast onkur altíð kann ganga onkran annan av, fara menn ikki við sprengisgongu avstað fyrri at fáa teir frægastu sessirnar. Sessirnir eru nógvir og mennirnir fáir so tað er ikki neyðugt at leika so í fyrri at sleppa frammat einum góðum sessi.

Ólavur sigur, at tað hava sjálvdan verið meiri enn fýra-fimm mans í bjørgunum ísenn.

–Og er vesturætt, hava vit einar fimm-seks sessir, sum allir eru líka góðir, at velja ímillum.

Onki deytt í ár

Ólavur Skipagøta sigur, at tað er eisini, at tað er nógv ur lomvigi at siggja.

–Lomvigin er komin væl undan. Hann fór áðrenn ólavssøku og pisan var var væl fyrri.

Yvirhøvur heldur hann, at lomvigin hevur stabiliserað seg.

–Eg vil ikki siga, at lomvigin er øktur so nógv, men hann er ikki so kritiskur, sum hann kanska var einaferð.

Men Rytan er sera illa fyrri.

–Tað var nógv ryta í vár, men allar pisurnar doyði í hungri. Eg haldi ikki, at eg havi sæð meiri ann triggjar rytupisur í ár. Sama skilið var í fjør.

Øll rætt at fleyga

Í Skúvoy hava øll rætt at fleyga. Tvs øll, sum antin eru skúvoyingar, ella eiga jørð í Skúvoy hava rætt at fleyga.

–Hendan avmarkingin er ásett fyrri at sleppa undan teirri ógvusligu innrásini av fremmandafólki, sum kunditið seg upp.

–Men Ólavur Skipagøta sigur at afturfyrri leggja skúvoyingar landpart av.

–Landparturin er triðingurin av veiðini.

–Hetta er ein góð skipan, tí hon ger, at fleygasessirnir verða ikki býttir út uppá jørðina.

–Tann, sum onga jørð eigur, hevur sama rætt at fleyga sum tann, ið eigur nógvá jørð, bara triðingurin av veiðini verður lagdur av til landpart. Tað er eitt gott frælsi at hava hjá tí, sum onga jørð eigur.

Tað gongur soleiðis fyrri seg, at tá ið hvør maður kemur aftur úr bakkanum, leggur hann triðingin av veiðini á eitt ávíst stað í bygdini.

–Tá ið so allir eru afturkomnir, koma teir, sum eiga jørðina og býta landpartin ímillum sín eftir eini nágreiniligi skipan sum í stórum ber í sær, at tann, sum eigur nógvá jørð fær

meiri í landpart enn tann, sum eigur lítið av jørð.

Ólavur Skipagøta heldur, at tann, sum fær mest í landpart, mundi fáa einar 300 lundar í ár. Tann sum fekk minst, fekk fimm.

Væl at fáa í Nólsoy

Eisini nólsoyingar lata væl at fleygingini í ár.

Leo Poulsen heldur, at nólsoyingar hava fleygað einar 8-9000 lundar í ár og tað er heldur meiri enn í fjør, tá ið tað víðraði stak illa.

Í ár hevur víðrað hampiliga væl. Nólsoyungum dæmar best, tá ið hann rullar rundanum norðan og sunnan og tað hava verið rættliga nógvir, góðir dagar.

Í Nólsoy er tað jørðin, sum eigur rætt til fleygasessirnar, men landpartur verður ikki latin longur.

Teir hava bara Úrðina at fara í. Har eru 12 sessir og vanliga eru teir seks átta mans, sum fleyga hvønn dag.

Í Nólsoy hava teir skipað fleygingina soleiðis, at fyrra partin í fleygingartíðini hittast allir menn suðuri í Dølum, kl. 6.30 hvønn morgun, har teir kasta lut um sessirnar. Seinna partin í fleygingartíðini møtast teir kl. 7.30. Hetta er ein skipan, sum teir halda fast um.

Leo heldur, at lundin er væl fyrri og deyða pisu siggja teir ikki.

Minni at fáa í Mykinesi

Hinvegin er fleygingin ikki eydnast so væl í Mykinesi í ár, sum vanligt.

Búi Brattaberg sigur, at tað hur verið verri enn miðal.

–Ein órsøk er, at tað hevur víðrað so illa.

–Tað hevur verið nógv vesturætt og nógv høgætt, og tá eru fáir sessir, sum tað er farandi í. Landsynningur og sunnan eru tær bestu ættirnar, men tað hevur lítið verið av.

Í Mykinesi eru tað tey, sum eiga jørðina, sum sessirnir eru í, hava rættin at fleyga.

Í Mykinesi hava teir neyvan fingið meiri enn gott 100 lundar í miðal uppá dagin. Og tað er lítið av miklum. Búi heldur ikki, at tann besti dagurin hevur givið meiri enn 300 lundar hjá onkrum.

Handanfyri, í Borgardali og Kálvadali eru neyvan meiri enn einir 450 lundar fleygaðir í ár og tað er sjáldsama vánaligt.

Alt í alt heldur hann ikki, at Mykiesmenn hava fingið meiri enn einar 30.000 lundar í ár, og tað er væl undir miðal.

Búi Brattaberg sigur, at pisan er ikki væl undan-komin í ár og nógv var at siggja deytt í ár. Hetta er, hóast tað er væl av sildbera at siggja. Men hann hevur nógv annað í nevinum enn sild. Møguliga er fódurvírdið í tí so vánaligt, at tað fæðir ikki pisan.

–Kanska hevur tann nógvá høgættin eisini gjørt, at ongin sild er inni við land og at sildberin tí noyðist ov langt úr landi eftir fæði, heldur Búi Brattaberg.